



PRIMLJENO:	7. XI	20. 11	GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	10-3/14-1/3		
VEZA:			
EPA:	609 XXV		
SKRAĆENICA:			PRILOG:

Crna Gora
VLADA CRNE GORE

Broj: 08- 2668/4

Podgorica, 7. novembar 2014. godine

SKUPŠTINI CRNE GORE

PODGORICA

Vlada Crne Gore, na sjednici od 6. novembra 2014. godine, razmotrila je Predlog zakona o dopunama Zakona o medijima (predlagači poslanici: Genci Nimanbegu, Azra Jasavić, Branka Bošnjak, Ljiljana Đurašković, Rifat Rastoder, Snežana Jonica, Andrija Popović i Almer Kalač), koji je Vladi dostavila Skupština Crne Gore, radi davanja mišljenja.

S tim u vezi, Vlada daje sljedeće

MIŠLJENJE

Predlogom zakona o dopunama Zakona o medijima predviđa se uvođenje novog člana 16a koji glasi „Ako medij kojem je sud zabranio distribuciju objavljenog programskog sadržaja ne izvrši sudsku zabranu ili ako nakon zabrane nastavi sa objavljivanjem istog ili drugog programskog sadržaja kojim se poziva na nasilno rušenje ustavnog poretka, narušavanje teritorijalne cjelokupnosti države Crne Gore, krše zajemčene slobode i prava građanina ili izaziva nacionalna, rasna ili vjerska netrpeljivost ili mržnja, nadležni sud može, na predlog državnog tužioca, zabraniti distribuciju tog medija.

U slučaju iz stava 1 ovog člana državni tužilac je obavezan da nadležnom sudu podnese predlog za zabranu distribucije medija odmah po saznanju da je taj medij ponovo objavio programski sadržaj koji je sud zabranio ili drugi programski sadržaj kojim se poziva na nasilno rušenje ustavnog poretka, narušavanje teritorijalne cjelokupnosti države Crne Gore, krše zajemčene slobode i prava građanina ili izaziva nacionalna, rasna ili vjerska netrpeljivost ili mržnja.“

U vezi sa nevedenim predlogom zakona, Vlada ističe da se medijskim reformama od 2002. godine crnogorsko medijsko zakonodavstvo u kontinuitetu usklađuje sa evropskim pravnim nasljeđem, tj. evropskim standardima i međunarodnim dokumentima baziranim na Evropskoj konvenciji o ljudskim pravima, kao izvoru prava i garancije slobode izražavanja.

Stvaranje normativnih garancija za postojanje nezavisnih i samostalnih sredstava informisanja koja omogućavaju ispoljavanje pluralnih ideja i mišljenja osnova je medijskih zakonskih rješenja.

U kontekstu navedenog, Zakon o medijima („Službeni list RCG“, br. 51/02, 62/02 i „Službeni list CG“, br. 46/10, 73/10 i 40/11) reguliše medijsku oblast na nivou standarda i komparativnih iskustava proklamovanih Evropskom konvencijom o ljudskim pravima. Zakon je rađen u neposrednoj saradnji sa Savjetom Evrope kao i drugim relevantnim međunarodnim i domaćim organizacijama iz oblasti zaštite ljudskih prava i sloboda, te kao takav i jednoglasno usvojen u Skupštini 2002. godine.

Predložene dopune Zakona o medijima svojim karakterom izlaze iz okvira međunarodnih standarda oblasti slobode izražavanja i crnogorskog ustavnopravnog okvira, te kao takve predstavljaju suspenziju prava i restrikciju slobode izražavanja, a ne njeno legitimno ograničenje. Sljedstveno tome, sloboda izražavanja koja je predviđena članom 10 stav 1 Evropske konvencije o ljudskim pravima, jedan je od suštinskih osnova demokratskog društva koji ima punu zaštitu Evropskog suda za ljudska prava o čemu svjedoči dosadašnja sudska praksa ovog suda, a obaveza država podrazumijeva stvaranje normativnog ambijenta za njenu punu primjenu.

Članom 10 stav 2 Evropske konvencije o ljudskim pravima propisano je da „pošto korišćenje ovih sloboda povlači za sobom dužnosti i odgovornosti, ono se može podvrgnuti formalnostima, uslovima, ograničenjima ili kaznama propisanim zakonom i neophodnim u demokratskom društvu u interesu nacionalne bezbjednosti, teritorijalnog integriteta ili javne bezbjednosti, radi sprječavanja nereda ili kriminala, zaštite zdravlja ili morala, zaštite ugleda ili prava drugih, sprječavanja otkrivanja obavještenja dobijenih u povjerenju, ili radi očuvanja autoriteta i nepristrasnosti sudstva.“

Imajući u vidu navedeno, predložene dopune Zakona o medijima nadilaze smisao i karakter definicije ograničenja slobode izražavanja prema članu 10 stav 2 Evropske konvencije o ljudskim pravima, jer se u konkretnom slučaju ne radi o „ograničenjima ili kaznama“ što predviđa Evropska konvencija o ljudskim pravima, a što je zadovoljeno važećim Zakonom o medijima kroz „zabranu distribucije objavljenog programskih sadržaja“, već suspenduje pravo na slobodu izražavanja mogućnošću zabrane distribucije medija.

Navedeni predlog nije u saglasnosti sa Ustavom Crne Gore kojim se garantuje sloboda izražavanja (član 47), sloboda štampe (član 49) i zabrana cenzure (član 50). Predlogom zakona o dopuni Zakona o medijima

se izlazi iz okvira dozvoljene situacije propisane članom 50 Ustava Crne Gore prema kojoj „nadležni sud može spriječiti širenje informacija i ideja javnog obavještanja“, jer Ustavom Crne Gore nije propisana zabrana distribucije medija već „sprječavanje širenja informacija i ideja“ što je u važećem Zakonu o medijima regulisano kroz zabranu distribucije spornih programskih sadržaja.

Takođe, predložene dopune Zakona nijesu u saglasnosti sa odredbama Zakona o medijima kojima je propisano da je „zabranjena cenzura medija“ (član 2), te da je „distribucija domaćih i stranih medija u Crnoj Gori slobodna“ (član 10).

Pitanje primjene profesionalnih i etičkih principa i standarda medijske oblasti, shodno održivoj evropskoj praksi i potrebi garantovanja nezavisnog i samostalnog funkcionisanja medijske oblasti, u nadležnosti je medijskih samoregulatornih tijela, kao nezavisnih strukovnih organizacija čija se nezavisnost i sistem funkcionisanja narušava mogućnošću zabrane distribucije medija, jer se nadzor nad medijskom oblasti, a time i prava na slobodu izražavanja, ovim predlogom, izmješta u nadležnost državnog tužioca.

Takođe, uz napomenu da je predlog zakonskog teksta u suprotnosti sa zakonskim rješenjima država članica Evropske unije, prilikom systemske izmjene zakona kojima se reguliše oblast ljudskih prava, ističemo važnost najšireg debatnog foruma, dijalog sa medijskom zajednicom i potrebu referentnih međunarodnih ekspertiza i analiza komparativnih iskustava sa centralnom tačkom zaštite legitimnog interesa garancije slobode izražavanja i distribucije medija.

Normativno-pravne garancije zaštite prava na privatnost i zaštite časti i ugleda, predmet su regulacije nacionalnog zakonodavstva – putem mogućnosti pokretanja građanskog postupka u cilju zaštite ovog prava.

Imajući u vidu navedeno, Vlada smatra da je važeće zakonsko rješenje tj. Zakon o medijima, u skladu sa smislom, duhom i karakterom Evropske konvencije o ljudskim pravima, garancijama slobode izražavanja i njene zaštite što, između ostalog, potvrđuje i činjenica da u dosadašnjim izvještajima Evropske komisije o napretku Crne Gore nije bilo negativnih komentara na Zakon o medijima, te i u tom kontekstu navedeni predlog zakona o dopuni Zakona o medijima ne bi trebalo prihvatiti.

GENERALNI SEKRETAR



Zarko Šturanović